

De hoofdrolspelers 1

- **Lengte:** 46.80 m.
- **Breedte:** 8.00 m.
- **Diepgang:** 3.70 m.
- **Tuig:** bark
- **Zeiloppervlak:** 1050 m²
- **Bouwjaar:** 1980
- **Thuishaven:** Gdynia
- **Vlag:** Polen

De bark Pogoria (Polen) is in haar klasse een van de belangrijkste. Niet alleen vanwege haar imposante tuigage, haar enorme zeiloppervlak en haar prestaties tijdens verschillende zeeraces, maar vooral omdat zij als prototype heeft gediend voor een aantal van de bekende, nieuwe Oost-Europese windjammers. Dit in 1980 op de werf in Gdansk gebouwde schip diende onder andere als voorbeeld voor de Iskra II (1982), de Kaliakra (1984) – eveneens op Sail te bezichtigen – en de Oceania (1985). Tussen 1980 en 1981 werd de Pogoria gebruikt door de Poolse Academie van Wetenschappen. In die hoedanigheid voer ze voornamelijk

in de wateren rond Antarctica. Hierna werd de Pogoria gebruikt voor projecten in Afrika. Momenteel dient ze als zeiltrainingschip. De Pogoria deed onder meer mee aan de Cutty Sark Tall Ships Race in

1980, Sail Amerika in 1986, Sail Rostock in 1991 en 1993, Sail Amsterdam in 1995 en de Cutty-Sark Races 1996-2003. In 1999 won zij de Cutty-Sarktrofee.

- **Lengte:** 114,50 m.
- **Breedte:** 13,90 m.
- **Hoogte:** 51,30 m.
- **Diepgang:** 6,90 m
- **Tuig:** viermastbark
- **Zeiloppervlakte:** 3400 m²
- **Bouwjaar:** 1926
- **Thuishaven:** Kaliningrad
- **Vlag:** Rusland

In het begin van de vorige eeuw werd nog gezeild op de route naar Chili (de salpetervaart) en de route naar Australië (de graanroute), vanwege het gebrek aan bunkerplaatsen op het zuidelijk halfrond en het feit dat de stoomschepen op de stormachtige stukken in de zuidelijke oceanen en vooral bij het rondenvan Kaap Hoorn in het nadeel waren bij de laatste generatie, snelle, grote zeilschepen. Dit schip werd in 1926 gebouwd in opdracht van de vermaarde reder F. Laeisz uit Hamburg. De Kruzenstern heette tot 1946 Padua, en maakte deel uit van de befaamde Flying P cargo line, een vloot snelle windjammers waarvan

de naam steeds met een P begon. In 1938-1939 maakte de Padua haar laatste vrachtvaart. In 1946 werd zij overgedragen aan de Russen, die haar naam veranderden in Kruzenstern, naar de Russische

navigator en oceanograaf Adam Johann Ritter von Kruzenstern (1770-1846). De Kruzenstern is als een van de weinige authentieke windjammers van dit formaat nog in de vaart, als trainingsschip.

De hoofdrolspelers 2

- **Lengte: 110.60 m.**
- **Breedte: 14.00 m.**
- **Diepgang: 7 m.**
- **Romp: staal**
- **Tuig: volschip**
- **Zeiloppervlak: 3015 m²**
- **Bouwjaar: 1981**
- **Thuishaven: Gdynia**
- **Vlag: Polen**

De Dar Mlodziezy (1981) is een zusterschip van de – nog net iets grotere – Mir. De Pool Zygmunt Choren tekende het ontwerp van beide snelle schepen. Behalve de Dar Mlodziezy en de Mir (1987) ontwierp deze meesterscheepsbouwer nog vier vergelijkbare schepen: Druzhba (1987), Pallada (1988), Khersones (1988) en Nadezhda (1989). De bouw van de Dar Mlodziezy werd grotendeels betaald uit geld dat met een collecte onder jonge Polen was opgehaald. Vrijwel direct na zijn tewaterlating, in 1982, won dit schip al een belangrijke zeezeilrace (de STA-race van Engeland naar Portugal en terug).

De Poolse marine gebruikt dit schip als opleidingsschip, voor ploegen van 150 cadetten. Om de kosten te dekken, worden in

de periodes waarin geen cadetten aan boord zijn, betaalde trainingen voor anderen gegeven op het snelle zeilschip.

- **Lengte: 49 m.**
- **Breedte: 8 m.**
- **Tuig: barkentijn**
- **Gewicht: 381 ton**
- **Bemanning 65 personen**
- **Bouwjaar: 1982**
- **Thuishaven: Gdynia**
- **Vlag: Polen**

Dit schip is in zijn klasse, de A-tallships, met zijn lengte van 49 meter een kleintje. Maar dan wel één met zeer bijzondere kwaliteiten en een zeer bewogen geschiedenis. De Iskra is in staat een snelheid van elf knopen (circa twintig kilometer per uur) over langere afstand vol te houden. Enkele jaren nadat het in 1927 in de buurt van Bremen van de helling was gegleden, voer het schip als eerste de wereld rond via Kaap Hoorn, in driehonderd dagen. De Iskra is vijftig jaar in dienst geweest van de Poolse marine. Bijna was zij in 1982 gesloopt, maar dankzij een aantal Poolse investeerders kon dat worden voorkomen. Op een werf in Gdansk

is het schip daarna volledig gerestaureerd. Het wordt nu voornamelijk gebruikt voor

demonstraties en neemt deel aan vrijwel alle zeezeilraces voor tall-ships.

De hoofdrolspelers 3

- **Lengte: 118 m.**
- **Breedte: 14,70 m.**
- **Hoogte: 54,50 m.**
- **Diepgang: 6,50 m.**
- **Tuig: viermastbark**
- **Zeiloppervlak: 4192 m²**
- **Bouwjaar: 1921**
- **Thuishaven: Moermansk**
- **Vlag: Rusland**

De Sedov is het iets grotere en oudere zusje van de Kruzenstern. Zij werd in 1921 gebouwd als traditionele windjammer voor de zeevracht van Zuid-Amerika (salpeter) en Australië (graan en tarwe) naar de havens van Bremen en Hamburg. Dit schip, dat toen nog de Magdalene Vinnen heette, heeft in zijn leven als vrachtvaarder, dat duurde tot het begin van de Tweede Wereldoorlog, meer dan twintig keer Kaap Hoorn gerond. Na de oorlog kwam het schip in Russische handen. De Russen vernoemden het naar de Russische poolreiziger en oceanograaf Georgy Sedov (1877 – 1914) en dat was zeer toepasselijk, want het vaartuig ging dienst doen

als onderzoeksschip voor het Russisch Oceanografisch Instituut. Nadat de Sedov in het midden van de jaren zeventig uit de vaart was genomen, heeft ze een paar jaar in Moermansk gelegen. Net als de Kruzenstern is zij in de

jaren tachtig gerestaureerd. De Sedov doet nu dienst voor de Murmansk State Technical University. In de winter ligt ze stil. De rest van het jaar vaart ze op de Noord- en de Oostzee, als opleidingsschip en met passagiers.

- **Lengte: 108,60 m.**
- **Breedte: 13,90 m.**
- **Hoogte: 50,10 m.**
- **Diepgang: 6,30 m.**
- **Tuig: driemastvolschip**
- **Zeiloppervlak: 2771 m²**
- **Bouwjaar: 1988**
- **Thuishaven: St. Petersburg**
- **Vlag: Rusland**

De Mir is ondanks haar jonge leeftijd, dit schip werd gebouwd in 1988, een echte klassieke windjammer. Een schip dat bedoeld is om hard mee te varen. Vanwege haar afmetingen kan de Mir weliswaar niet zo hoog aan de wind varen als een aantal andere windjammers, toch staat zij bekend als het snelste ter wereld in haar klasse. Volgens de kenners is dat voor een belangrijk deel ook te danken aan schipper Victor Anatov, die sinds 1988 de ruim tachtig bemanningsleden aanvoert. Tijdens een race in 1992 werd aan de wind een snelheid van negentien knopen gemeten, bijna 35 kilometer per uur. De Mir – Russisch voor vrede – is

gebouwd in het Poolse Gdansk op de scheepswerf van de voormalige Sovjet-Unie. Het schip wordt gebruikt door het Marine Engineering College van St. Petersburg en wordt behalve voor zeiltrainingen ingezet voor

opleidingen in maritieme wetenschappen en oceanografie. De Mir is een zusterschip van de Dar Młodzieży (1982) – ook op Sail 2010 te bezichtigen –, Druzhba (1987), Khersones (1988) Pallada (1983) en Nasheba (1992).